புனித வெள்ளி - ஆண்டவருடைய திருப்பாடுகளின் வெள்ளி

Good Friday

Langfredag

தவக்காலம் | Lent

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 22:2-22

Verse	Text
22:2	Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? Mit Skrig til Trods er Frelsen mig fjern.
22:3	Min Gud, jeg raaber om Dagen, du svarer ikke, om Natten, men finder ej Hvile.
22:4	Og dog er du den hellige, som troner paa Israels Lovsange.
22:5	Paa dig forlod vore Fædre sig, forlod sig, og du friede dem;
22:6	de raabte til dig og frelstes, forlod sig paa dig og blev ikke til Skamme.
22:7	Men jeg er en Orm og ikke en Mand, til Spot for Mennesker, Folk til Spe;
22:8	alle, der ser mig, haaner mig, vrænger Mund og ryster paa Hovedet:
22:9	»Han har væltet sin Sag paa HERREN; han fri ham og frelse ham, han har jo Velbehag i ham.«
22:10	Ja, du drog mig af Moders Liv, lod mig hvile trygt ved min Moders Bryst;
22:11	paa dig blev jeg kastet fra Moders Skød, fra Moders Liv var du min Gud.
22:12	Vær mig ikke fjern, thi Trængslen er nær, og ingen er der, som hjælper!
22:13	Stærke Tyre staar omkring mig, Basans vældige omringer mig,
22:14	spiler Gabet op imod mig som rovgridske, brølende Løver.
22:15	Jeg er som Vand, der er udgydt, alle mine Knogler skilles, mit Hjerte er blevet som Voks, det smelter i Livet paa mig;
22:16	min Gane er tør som et Potteskaar, til Gummerne klæber min Tunge, du lægger mig ned i Dødens Støv.
22:17	Thi Hunde staar omkring mig, onde i Flok omringer mig, de har gennemboret mine Hænder og Fødder,
22:18	jeg kan tælle alle mine Ben; med Skadefryd ser de paa mig.
22:19	Mine Klæder deler de mellem sig, om Kjortelen kaster de Lod.
22:20	Men du, o HERRE, vær ikke fjern, min Redning, il mig til Hjælp!
22:21	Udfri min Sjæl fra Sværdet, min eneste af Hundes Vold!

Verse	Text
22:22	Frels mig fra Løvens Gab, fra Vildoksens Horn! Du har bønhørt mig.

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 52:13-15

Verse	Text
52:13	Se, min Tjener faar Fremgang han stiger, løftes og ophøjes saare.
52:14	Som mange blev maalløse over ham, — saa umenneskelig ussel saa han ud, han ligned ej Menneskenes Børn —
52:15	skal Folk i Mængde undres, Konger blive stumme over ham; thi hvad ikke var sagt dem, ser de, de skuer, hvad de ikke havde hørt.

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 53

Verse	Text
53:1	Hvo troede det, vi hørte, for hvem aabenbaredes HERRENS Arm?
53:2	Han skød op som en Kvist for hans Aasyn, som et Rodskud af udtørret Jord, uden Skønhed og Pragt til at drage vort Blik, uden Ydre, saa vi syntes om ham,
53:3	ringeagtet, skyet af Folk, en Smerternes Mand og kendt med Sygdom, en, man skjuler sit Ansigt for, agtet ringe, vi regned ham ikke.
53:4	Og dog — vore Sygdomme bar han, tog vore Smerter paa sig; vi regnede ham for plaget, slagen, gjort elendig af Gud.
53:5	Men han blev saaret for vore Overtrædelser, knust for vor Brødes Skyld; os til Fred kom Straf over ham, vi fik Lægedom ved hans Saar.
53:6	Vi for alle vild som Faar, vi vendte os hver sin Vej, men HERREN lod falde paa ham den Skyld, der laa paa os alle.
53:7	Han blev knust og bar det stille, han oplod ikke sin Mund som et Lam, der føres hen at slagtes, som et Faar, der er stumt, naar det klippes — han oplod ikke sin Mund.
53:8	Fra Trængsel og Dom blev han taget, men hvem i hans Samtid tænkte, da han reves fra de levendes Land, at han ramtes for mit Folks Overtrædelse?
53:9	Hos gudløse gav man ham Grav og Gravkammer hos den rige, endskønt han ej gjorde Uret, og der ikke var Svig i hans Mund.
53:10	Det var HERRENS Vilje at slaa ham med Sygdom; naar hans Sjæl havde fuldbragt et Skyldoffer, skulde han se Afkom, leve længe og HERRENS Vilje lykkes ved hans Haand.
53:11	Fordi hans Sjæl har haft Møje, skal han se det, hvorved han skal mættes. Naar han kendes, skal min retfærdige Tjener retfærdiggøre de mange, han, som bar deres Overtrædelser.
53:12	Derfor arver han mange, med mægtige deler han Bytte, fordi han udtømte sin Sjæl til Døden og regnedes blandt Overtrædere; dog bar han manges Synd, og for Overtrædere bad han.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 23:26-49

Verse	Text
23:26	Og da de førte ham bort, toge de fat paa en vis Simon fra Kyrene, som kom fra Marken, og lagde Korset paa ham, for at han skulde bære det bag efter Jesus.
23:27	Men der fulgte ham en stor Hob af Folket, og af Kvinder, som jamrede og græd over ham.
23:28	Men Jesus vendte sig om til dem og sagde: „I Jerusalems Døtre! græder ikke over mig, men græder over eder selv og over eders Børn!
23:29	Thi se, der kommer Dage, da man skal sige: Salige ere de ufrugtbare og de Liv, som ikke fødte, og de Bryster, som ikke gave Die.
23:30	Da skulle de begynde at sige til Bjergene: Falder over os! og til Højene: Skjuler os!
23:31	Thi gør man dette ved det grønne Træ, hvad vil da ske med det tørre?"
23:32	Men der blev ogsaa to andre Misdædere førte ud for at henrettes med ham.
23:33	Og da de vare komne til det Sted, som kaldes „Hovedskal", korsfæstede de ham der, og Misdæderne, den ene ved hans højre, og den anden ved hans venstre Side.
23:34	Men Jesus sagde: „Fader! forlad dem; thi de vide ikke, hvad de gøre." Men de delte hans Klæder imellem sig ved Lodkastning.
23:35	Og Folket stod og saa til; men ogsaa Raadsherrerne spottede ham og sagde: „Andre har han frelst, lad ham frelse sig selv, dersom han er Guds Kristus, den udvalgte."
23:36	Men ogsaa Stridsmændene spottede ham, idet de traadte til, rakte ham Eddike og sagde:
23:37	„Dersom du er Jødernes Konge, da frels dig selv!"
23:38	Men der var ogsaa sat en Overskrift over ham [skreven paa Græsk og Latin og Hebraisk]: „Denne er Jødernes Konge."
23:39	Men en af de ophængte Misdædere spottede ham og sagde: „Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!"
23:40	Men den anden svarede og irettesatte ham og sagde: „Frygter heller ikke du Gud, da du er under den samme Dom?
23:41	Og vi ere det med Rette; thi vi faa igen, hvad vore Gerninger have forskyldt; men denne gjorde intet uskikkeligt."
23:42	Og han sagde: „Jesus! kom mig i Hu, naar du kommer i dit Rige!"
23:43	Og han sagde til ham: „Sandelig, siger jeg dig, i Dag skal du være med mig i Paradiset."
23:44	Og det var nu ved den sjette Time, og der blev Mørke over hele Landet indtil den niende Time,
23:45	idet Solen formørkedes; og Forhænget i Templet splittedes midt over.
23:46	Og Jesus raabte med høj Røst og sagde: „Fader! i dine Hænder befaler jeg min Aand;" og da han havde sagt det, udaandede han.
23:47	Men da Høvedsmanden saa det, som skete, gav han Gud Æren og sagde: „I Sandhed, dette Menneske var retfærdigt."

Verse	Text
23:48	Og alle Skarerne, som vare komne sammen til dette Skue, sloge sig for Brystet, da de saa, hvad der skete, og vendte tilbage.
23:49	Men alle hans Kyndinge stode langt borte, ligesaa de Kvinder, som fulgte med ham fra Galilæa, og saa dette.

நற்செய்தி (Gospel)

John 19:17-37

Verse	Text
19:17	og han bar selv sit Kors og gik ud til det saakaldte „Hovedskalsted", som hedder paa Hebraisk Golgatha,
19:18	hvor de korsfæstede ham og to andre med ham, en paa hver Side, men Jesus midt imellem.
19:19	Men Pilatus havde ogsaa skrevet en Overskrift og sat den paa Korset. Men der var skrevet: „Jesus af Nazareth, Jødernes Konge."
19:20	Denne Overskrift læste da mange af Jøderne; thi det Sted, hvor Jesus blev korsfæstet, var nær ved Staden; og den var skreven paa Hebraisk, Latin og Græsk.
19:21	Da sagde Jødernes Ypperstepræster til Pilatus: „Skriv ikke: Jødernes Konge, men: Han sagde: Jeg er Jødernes Konge."
19:22	Pilatus svarede: „Hvad jeg skrev, det skrev jeg."
19:23	Da nu Stridsmændene havde korsfæstet Jesus, toge de hans Klæder og gjorde fire Dele, een Del for hver Stridsmand, og ligeledes Kjortelen; men Kjortelen var usyet, vævet fra øverst helt igennem.
19:24	Da sagde de til hverandre: „Lader os ikke sønderskære den, men kaste Lod om den, hvis den skal være;" for at Skriften skulde opfyldes, som siger: „De delte mine Klæder imellem sig og kastede Lod om mit Klædebon." Dette gjorde da Stridsmændene.
19:25	Men ved Jesu Kors stod hans Moder og hans Moders Søster, Maria, Klopas's Hustru, og Maria Magdalene.
19:26	Da Jesus nu saa sin Moder og den Discipel, han elskede, staa hos, siger han til sin Moder: „Kvinde! se, det er din Søn."
19:27	Derefter siger han til Discipelen: „Se, det er din Moder." Og fra den Time tog Discipelen hende hjem til sit.
19:28	Derefter, da Jesus vidste, at alting nu var fuldbragt, for at Skriften skulde opfyldes, siger han: „Jeg tørster."
19:29	Der stod et Kar fuldt af Eddike; de satte da en Svamp fuld af Eddike paa en Isopstængel og holdt den til hans Mund.
19:30	Da nu Jesus havde taget Eddiken, sagde han: „Det er fuldbragt;" og han bøjede Hovedet og opgav Aanden.
19:31	Da det nu var Beredelsesdag, bade Jøderne Pilatus om, at Benene maatte blive knuste og Legemerne nedtagne, for at de ikke skulde blive paa Korset Sabbaten over; thi denne Sabbatsdag var stor.
19:32	Da kom Stridsmændene og knuste Benene paa den første og paa den anden, som vare korsfæstede med ham.
19:33	Men da de kom til Jesus og saa, at han allerede var død, knuste de ikke hans Ben.
19:34	Men en af Stridsmændene stak ham i Siden med et Spyd, og straks flød der Blod og Vand ud.
19:35	Og den, der har set det, har vidnet det, og hans Vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han siger

Verse	Text
	sandt, for at ogsaa I skulle tro.
19:36	Thi disse Ting skete, for at Skriften skulde opfyldes: „Intet Ben skal sønderbrydes derpaa.“
19:37	Og atter et andet Skriftord siger: „De skulle se hen til ham, hvem de have gennemstunget.“